

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2009/299/RIA

af 26. februar 2009

om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA, rammeafgørelse 2005/214/RIA, rammeafgørelse 2006/783/RIA, rammeafgørelse 2008/909/RIA og rammeafgørelse 2008/947/RIA samt styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativet fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Forbundsrepublikken Tyskland ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Anklagedes ret til selv at være til stede under retssagen indgår i retten til en retfærdig rettergang i henhold til artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Domstolen har endvidere erklæret, at anklagedes ret til selv at være til stede under retssagen ikke er absolut, og at anklagede under visse omstændigheder af egen fri vilje udtrykkeligt eller stiltiende, men utvetydigt, kan give afkald på denne ret.

(2) De forskellige rammeafgørelser om gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af endelige retsafgø-

relser behandler ikke konsekvent spørgsmålet om afgørelser afsagt under en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede. Disse forskelle vil kunne vanskeliggøre juristernes arbejde og hindre det retlige samarbejde.

(3) De løsninger, der er valgt i disse rammeafgørelser, er ikke tilfredsstillende for så vidt angår sager, hvor den pågældende ikke har kunnet underrettes om retssagen. I henhold til rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte ⁽²⁾, 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation ⁽³⁾, 2008/409/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾ og 2008/947/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner ⁽⁵⁾ kan den fuldbyrdende myndighed nægte at fuldbyrde sådanne domme. I henhold til rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽⁶⁾ kan den fuldbyrdende myndighed kræve, at den udstedende myndighed giver garantier, der skønnes tilstrækkelige til at sikre, at den person, der er omfattet af den europæiske arrestordre, får adgang til at få sagen genoptaget i udstedelsesmedlemsstaten og til at være til stede ved domsafsigelsen. Det er den fuldbyrdende myndighed, der skal afgøre, om disse garantier er tilstrækkelige, og det er derfor svært at vide, nøjagtigt hvornår fuldbyrdelse kan nægtes.

⁽²⁾ Rammeafgørelse af 24.2.2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte (EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16).

⁽³⁾ Rammeafgørelse af 6.10.2006 (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59).

⁽⁴⁾ Rammeafgørelse af 27.11.2008 (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 27).

⁽⁵⁾ Rammeafgørelse af 27.11.2008 (EUT L 337 af 16.12.2008, s. 102).

⁽⁶⁾ Rammeafgørelse af 13.6.2002 (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

⁽¹⁾ EUT C 52 af 26.2.2008, s. 1.

- (4) Det er derfor nødvendigt at fastsætte klare og fælles grunde til at undlade at anerkende afgørelser afsagt under en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede. Denne rammeafgørelse tager sigte på at præcisere definitionen af sådanne fælles grunde, der giver den fuldbyrdende myndighed mulighed for at fuldbyrde afgørelsen, selv om den pågældende person ikke var til stede under retssagen, under fuld hensyntagen til personens ret til et forsvar. Det er ikke meningen, at denne rammeafgørelse skal regulere de former og metoder, herunder procedurermæssige krav, der skal anvendes for at opnå de i rammeafgørelsen angivne resultater, hvilket henhører under medlemsstaternes nationale ret.
- (5) Sådanne ændringer kræver en ændring af de gældende rammeafgørelser om gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af endelige retsafgørelser. De nye bestemmelser bør desuden danne grundlag for de kommende retsakter på dette område.
- (6) Bestemmelserne i denne rammeafgørelse om ændring af andre rammeafgørelser fastsætter betingelser for, hvornår anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse afsagt under en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede, ikke bør nægtes. Det drejer sig om alternative betingelser; når en af betingelserne er opfyldt, garanterer den udstedende myndighed ved at udfylde den dertil indrettede del af den europæiske arrestordre eller af den relevante attest til de andre rammeafgørelser, at kravene er eller vil blive opfyldt, hvilket bør være tilstrækkeligt til, at afgørelsen kan fuldbyrdes på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse.
- (7) Anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse afsagt under en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede, bør ikke nægtes, hvis han/hun enten er blevet indkaldt personligt og derved er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, eller hvis han/hun på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den pågældende retssag på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at han/hun var klar over den berammede retssag. I denne forbindelse forudsættes det, at den pågældende er blevet underrettet »i tide«, dvs. i så god tid, at han/hun har kunnet deltage i retssagen og effektivt udøve sin ret til et forsvar.
- (8) Anklagedes ret til en retfærdig rettergang er sikret ved konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder som fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Denne ret omfatter den pågældendes ret til selv at være til stede under retssagen. For at kunne udnytte denne ret skal den pågældende være klar over den berammede retssag. I henhold til denne rammeafgørelse skal hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med national ret sikre, at den pågældende er klar over retssagen, idet kravene i denne konvention samtidig overholdes. Ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis kan der, når det afgøres, om den måde, hvorpå underretningen er givet, er tilstrækkelig til at sikre, at den sigtede er klar over retssagen, eventuelt også tages særligt hensyn til den omhu, som den pågældende har udøvet for at modtage den underretning, som er stilet til ham/hende.
- (9) Det fastsatte tidspunkt for en retssag kan af praktiske grunde i første omgang angives som flere mulige datoer inden for et kort tidsrum.
- (10) Anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse afsagt under en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede, bør ikke nægtes, hvis han/hun var klar over den berammede retssag og under denne blev forsvaret af en juridisk rådgiver, som han/hun havde givet mandat hertil, for at sikre praktisk og effektiv retshjælp. Det bør i den forbindelse ikke have nogen betydning, om den juridiske rådgiver blev valgt, udpeget og betalt af den pågældende, eller om den juridiske rådgiver blev udpeget og betalt af staten, idet det dog forudsættes, at den pågældende bevidst har valgt at lade sig repræsentere af en juridisk rådgiver i stedet for selv at være til stede under retssagen. Udpegelsen af den juridiske rådgiver og beslægtede spørgsmål henhører under national ret.
- (11) I fælles løsninger vedrørende grunde til at undlade anerkendelse i de relevante nugældende rammeafgørelser bør der tages hensyn til de forskellige situationer med hensyn til den pågældendes ret til fornyet prøvelse eller anke. En sådan fornyet prøvelse eller anke skal sikre retten til et forsvar og er kendetegnet ved følgende elementer: Den pågældende person har ret til at være til stede, sagens realiteter inklusive nye beviser bliver taget op (igen), og sagen kan føre til, at den oprindelige afgørelse ændres.
- (12) Der bør sikres ret til fornyet prøvelse eller anke, når afgørelsen allerede er blevet forkyndt, samt når den endnu ikke er forkyndt, men vil blive forkyndt straks efter overgivelsen, som tilfældet er med den europæiske arrestordre. Sidstnævnte tilfælde vedrører en situation, hvor det ikke er lykkedes myndighederne at kontakte den pågældende, især fordi han/hun forsøgte at unddrage sig retsforfølgning.

- (13) Hvis den europæiske arrestordre udstedes med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, og den pågældende person ikke tidligere har modtaget nogen officiel underretning om straffesagen imod ham/hende, og heller ikke har fået forkyndt afgørelsen, bør den pågældende efter anmodning i den fuldbyrdende medlemsstat modtage en genpart af dommen, der kun er til orientering. De udstedende og fuldbyrdende judicielle myndigheder bør, hvor det er relevant, konsultere hinanden om behovet og de eksisterende muligheder for at stille en oversættelse af dommen eller væsentlige dele heraf til rådighed for den pågældende person på et sprog, han/hun forstår. En sådan tilrådgivningsstilling af dommen bør hverken forsinke overgivelsesproceduren eller forsinke afgørelsen om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre.
- (14) Denne rammeafgørelse indskrænker sig til at præcisere definitionen af grunde til at undlade anerkendelse i retsakter om gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse. Bestemmelser som dem, der vedrører retten til at få en sag genoptaget, har derfor et anvendelsesområde, der er begrænset til en definition af disse grunde til at undlade anerkendelse. De tager ikke sigte på en harmonisering af de nationale lovgivninger. Denne rammeafgørelse berører ikke Den Europæiske Unions fremtidige instrumenter til indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på det strafferetlige område.
- (15) Grundene til at undlade anerkendelse er fakultative. Medlemsstaternes mandat til at fastsætte disse grunde i national ret er imidlertid særligt bestemt af retten til en retfærdig rettergang, under hensyn til det overordnede formål med denne rammeafgørelse, som er at styrke personers proceduremæssige rettigheder og lette det retlige samarbejde i straffesager —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålene med denne rammeafgørelse er at styrke de proceduremæssige rettigheder for personer, der er genstand for en straffesag, at lette det retlige samarbejde i straffesager og navnlig at forbedre den gensidige anerkendelse af retsafgørelser mellem medlemsstater.

2. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i EU-traktatens artikel 6, herunder retten til et forsvar for enhver, der er anklaget for en lovovertrædelse, og de forpligtelser, der påhviler judicielle myndigheder i denne henseende, berøres ikke.

3. I denne rammeafgørelse fastsættes fælles regler for anerkendelse og/eller fuldbyrdelse i én medlemsstat (fuldbyrdelsesmedlemsstaten) af retsafgørelser, der udstedes af en anden medlemsstat (udstedelsesmedlemsstaten) under en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede, i henhold til bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, artikel 7, stk. 2, litra g), i rammeafgørelse 2005/214/RIA, artikel 8, stk. 2, litra e), i rammeafgørelse 2006/783/RIA, artikel 9, stk. 1, litra i), i rammeafgørelse 2008/909/RIA og artikel 11, stk. 1, litra h), i rammeafgørelse 2008/947/RIA.

Artikel 2

Ændringer til rammeafgørelse 2002/584/RIA

I rammeafgørelse 2002/584/RIA foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 4a

Afgørelser afsagt under og efter en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede

1. Den fuldbyrdende judicielle myndighed kan også nægte at fuldbyrde den europæiske arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, hvis den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at den pågældende i overensstemmelse med yderligere proceduremæssige krav i den udstedende medlemsstats nationale ret

a) i rette tid

i) enten er blevet indkaldt personligt og derved underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den pågældende retssag på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at han/hun var klar over den berammede retssag

og

ii) er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen

eller

b) var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

eller

c) efter at have fået afgørelsen forkyndt og udtrykkeligt være blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret:

i) udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

eller

ii) ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist

eller

d) ikke har fået afgørelsen forkyndt personligt, men

i) vil få den forkyndt personligt straks efter overgivelsen og vil udtrykkeligt blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret

og

ii) vil blive underrettet om den frist, inden for hvilken han/hun skal anmode om en sådan fornyet prøvelse eller anke som nævnt i den pågældende europæiske arrestordre.

2. Hvis den europæiske arrestordre udstedes med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på de i stk. 1, litra d), omhandlede vilkår, og den pågældende ikke tidligere har modtaget officiel underretning om, at der er iværksat retsforfølgning mod ham/hende, kan den pågældende, når han/hun underrettes om indholdet af den europæiske arrestordre, anmode om at modtage en genpart af dommen, inden overgivelsen finder sted. Straks efter at den udstedende myndighed har fået underretning om anmodningen, fremsender den genparten af dommen til den, der søges overgivet, via den fuldbyrdende myndighed. Anmodningen fra den pågældende må hverken forsinke overgivelsesproceduren eller forsinke afgørelsen om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre. Fremsendelsen af dommen til den pågældende er kun til orientering; den anses ikke for en formel forkyndelse af dommen og igangsætter ikke nogen frister, der finder anvendelse i forbindelse med fornyet prøvelse eller anke.

3. Hvis personen overgives på de i stk. 1, litra d), omhandlede vilkår, og den pågældende har anmodet om fornyet prøvelse eller anke, tages frihedsberøvelsen af den pågældende person, der afventer en sådan fornyet prøvelse eller anke, regelmæssigt eller på begæring af den pågældende person op til prøvelse efter den udstedende medlemsstats lovgivning, indtil den fornyede prøvelse eller anken er færdigbehandlet. En sådan prøvelse omfatter navnlig muligheden af at suspendere eller afbryde frihedsberøvelsen. Den fornyede prøvelse eller anken begynder i rette tid efter overgivelsen.«

2) I artikel 5 udgår stk. 1.

3) I bilaget (EUROPÆISK ARRESTORDRE) affattes litra d) således:

»d) Det angives, om den pågældende selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen:

1. Ja, den pågældende var selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.

2. Nej, den pågældende var ikke selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.

3. Bekræft i benægtende fald en af følgende muligheder:

3.1a den pågældende er blevet indkaldt personligt den ... (dag/måned/år) og er dermed blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

3.1b den pågældende er ikke blevet indkaldt personligt, men er faktisk på anden vis blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at vedkommende var klar over den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

- 3.2 den pågældende var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen.

ELLER

- 3.3 den pågældende har fået afgørelsen forkyndt den ... (dag/måned/år) og er udtrykkeligt blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og

- den pågældende har udtrykkeligt erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

ELLER

- den pågældende har ikke anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist

ELLER

- 3.4 den pågældende har ikke personligt fået afgørelsen forkyndt, men
- den pågældende vil personligt få afgørelsen forkyndt snarest muligt efter overgivelsen, og
  - den pågældende vil efter at have fået afgørelsen forkyndt udtrykkeligt blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og
  - den pågældende vil blive underrettet om den frist, inden for hvilken han/hun skal anmode om en sådan fornyet prøvelse eller anke, som vil være ... dage.

4. Anfør venligst for det felt i punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hvor der er sat kryds, hvordan den relevante betingelse er blevet opfyldt:

.....
 .....«

Artikel 3

Ændringer til rammeafgørelse 2005/214/RIA

I rammeafgørelse 2005/214/RIA foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 7, stk. 2, ændres således:

- a) litra g) affattes således:

»g) at den pågældende ifølge den i artikel 4 omhandlede attest i tilfælde af skriftlig procedure ikke, som krævet i udstedelsesstatens lovgivning, er blevet underrettet personligt eller via en efter national lovgivning kompetent repræsentant om sin ret til at anfægte sagen og om tidsfristerne for et sådant retsmiddel«

- b) følgende litraer tilføjes:

»i) at den pågældende ifølge den i artikel 4 omhandlede attest ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende i overensstemmelse med yderligere proceduremæssige krav i udstedelsesstatens nationale ret

i) i rette tid

— enten er blevet indkaldt personligt og derved underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den pågældende retssag på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at han/hun var klar over den berammede retssag

og

— er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen

eller

ii) var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen.

eller

iii) efter at have fået afgørelsen forkyndt og udtrykkeligt være blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret:

— udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

eller

— ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist.

j) at den pågældende person ifølge den i artikel 4 omhandlede attest ikke er mødt personligt frem, medmindre det i attesten er anført, at personen efter udtrykkeligt at være blevet underrettet om retssagen og om muligheden for at være til stede under sagen udtrykkeligt har givet afkald på retten til et mundtligt retsmøde, og udtrykkeligt har tilkendegivet, at han/hun ikke anfægter sagen.«

2) Artikel 7, stk. 3, affattes således:

»3. I de i stk. 1 og stk. 2, litra c), g), i) og j)), omhandlede tilfælde hører den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde, inden den beslutter ikke at anerkende og fuldbyrde en afgørelse enten helt eller delvis, og beder den om nødvendigt straks meddele alle fornødne yderligere oplysninger.«

3) I litra h) i bilaget (attest) affattes punkt 3 således:

»3. Det angives, om den pågældende selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen:

1. Ja, den pågældende var selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.
2. Nej, den pågældende var ikke selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.
3. Bekræft i benægtende fald en af følgende muligheder:

- 3.1a den pågældende er blevet indkaldt personligt den ... (dag/måned/år) og er dermed blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

- 3.1b den pågældende er ikke blevet indkaldt personligt, men er faktisk på anden vis blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at vedkommende var klar over den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

- 3.2 den pågældende var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen.

ELLER

- 3.3 den pågældende har fået afgørelsen forkyndt den ... (dag/måned/år) og er udtrykkeligt blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og

- den pågældende har udtrykkeligt erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

ELLER

- den pågældende har ikke anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist

ELLER

- 3.4 den pågældende har efter udtrykkeligt at være blevet underrettet om retssagen og om muligheden for at være til stede under sagen udtrykkeligt givet afkald på retten til et mundtligt retsmøde og har udtrykkeligt tilkendegivet, at han/hun ikke anfægter afgørelsen.

4. Anfør venligst for det felt i punkt 3.1b, 3.2, 3.3 eller 3.4, hvor der er sat kryds, hvordan den relevante betingelse er blevet opfyldt:

.....
 .....

Artikel 4

Ændringer til rammeafgørelse 2006/783/RIA

I rammeafgørelse 2006/783/RIA foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 8, stk. 2, litra e), affattes således:

»e) at den pågældende ifølge den i artikel 4, stk. 2, omhandlede attest ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende i overensstemmelse med yderligere procedurmæssige krav i udstedelsesstatens nationale lovgivning

- i) i rette tid

— enten er blevet indkaldt personligt og derved underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den pågældende retssag på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at han/hun var klar over den berammede retssag

og

— er blevet underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse om konfiskation, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen

eller

ii) var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

eller

iii) efter at have fået afgørelsen om konfiskation forkyndt og udtrykkeligt være blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret:

— udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen om konfiskation

eller

— ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist.»

2) I bilaget (attest) affattes litra j) således:

»j) Retssager, der førte til afgørelsen om konfiskation:

Det angives, om den pågældende selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation:

1. Ja, den pågældende var selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation
2. Nej, den pågældende var ikke selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation.
3. Bekræft i benægtende fald en af følgende muligheder:

3.1a den pågældende er blevet indkaldt personligt den ... (dag/måned/år) og er dermed blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

3.1b den pågældende er ikke blevet indkaldt personligt, men er faktisk på anden vis blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at vedkommende var klar over den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

3.2 den pågældende var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen.

ELLER

3.3 den pågældende har fået afgørelsen forkyndt den ... (dag/måned/år) og er udtrykkeligt blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og

den pågældende har udtrykkeligt erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

ELLER

den pågældende har ikke anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist

4. Anfør venligst for det felt i punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hvor der er sat kryds, om den relevante betingelse er blevet opfyldt:

.....
 ..... «

Artikel 5

Ændringer til rammeafgørelse 2008/909/RIA

I rammeafgørelse 2008/909/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 9, stk. 1, litra i), affattes således:

»i) at den pågældende ifølge den i artikel 4 omhandlede attest ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende i overensstemmelse med yderligere proceduremæssige krav i udstedelsesstatens nationale lovgivning

i) i rette tid

— enten er blevet indkaldt personligt og derved underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den pågældende retssag på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at han/hun var klar over den berammede retssag

og

— er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen

eller

ii) var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

eller

iii) efter at have fået afgørelsen forkyndt og udtrykkeligt være blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret:

— udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

eller

— ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist.«.

2) I litra i) i bilag I (attest) affattes nr. 1 således:

»1. Det angives, om den pågældende selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen:

1. Ja, den pågældende var selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.
2. Nej, den pågældende var ikke selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.
3. Bekræft i benægtende fald en af følgende muligheder:
  - 3.1a den pågældende er blevet indkaldt personligt den ... (dag/måned/år) og er dermed blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.
  - ELLER
  - 3.1b den pågældende er ikke blevet indkaldt personligt, men er faktisk på anden vis blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at vedkommende var klar over den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.
  - ELLER
  - 3.2 den pågældende var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen.
  - ELLER
  - 3.3 den pågældende har fået afgørelsen forkyndt den ... (dag/måned/år) og er udtrykkeligt blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og
  - den pågældende har udtrykkeligt erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen
  - ELLER
  - den pågældende har ikke anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist

4. Anfør venligst for det felt i punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hvor der er kryds, hvordan den relevante betingelse er opfyldt:

.....

.....«

Artikel 6

Ændringer til rammeafgørelse 2008/947/RIA

I rammeafgørelse 2008/947/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 11, stk. 1, litra h), affattes således:

»h) at den pågældende ifølge den i artikel 6 omhandlede attest ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende i overensstemmelse med yderligere proceduremæssige krav i udstedelsesstatens nationale ret

i) i rette tid

— enten er blevet indkaldt personligt og derved underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den pågældende retssag på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at han/hun var klar over den berammede retssag

og

— er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen

eller

ii) var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

eller

iii) efter at have fået afgørelsen forkyndt og udtrykkeligt være blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret:

— udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

eller

— ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist.»

2) I bilag I (attest) affattes litra h) således:

»h) Det angives, om den pågældende selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen:

1. Ja, den pågældende var selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.

2. Nej, den pågældende var ikke selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.

3. Bekræft i benægtende fald en af følgende muligheder:

3.1a den pågældende er blevet indkaldt personligt den ... (dag/måned/år) og er dermed blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

- 3.1b den pågældende er ikke blevet indkaldt personligt, men er faktisk på anden vis blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at vedkommende var klar over den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

- 3.2 den pågældende var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen.

ELLER

- 3.3 den pågældende har fået afgørelsen forkyndt den ... (dag/måned/år) og er udtrykkeligt blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og

- den pågældende har udtrykkeligt erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

ELLER

- den pågældende har ikke anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist

4. Anfør venligst for det felt i punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hvor der er sat kryds, om den relevante betingelse er blevet opfyldt:

.....
 .....«

Artikel 7

Territorialt anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse finder anvendelse på Gibraltar.

afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen.

Artikel 8

Gennemførelse og overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelses bestemmelser senest den 28. marts 2011.

2. Denne rammeafgørelse anvendes fra den i stk. 1 nævnte dato på anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser

3. Hvis en medlemsstat ved vedtagelsen af denne rammeafgørelse har erklæret, at den har alvorlige grunde til at antage, at den ikke vil være i stand til at efterkomme rammeafgørelsens bestemmelser senest på den i stk. 1 nævnte dato, anvendes rammeafgørelsen senest fra den 1. januar 2014 på anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser, der er afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen, og som er udstedt af denne medlemsstats kompetente myndigheder. Enhver anden medlemsstat kan kræve, at den medlemsstat, der har fremsat en sådan erklæring, anvender de relevante bestemmelser i de rammeafgørelser, der er omhandlet i artikel 2-6, i de revisioner, som de oprindeligt blev vedtaget i, på anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser, der er afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen, og som er udstedt af denne anden medlemsstat.

4. Indtil de i stk. 1 og 3 nævnte datoer finder de relevante bestemmelser i de rammeafgørelser, der er omhandlet i artikel 2-6, fortsat anvendelse i de versioner, som de oprindeligt blev vedtaget i.

5. En erklæring, der fremsættes i medfør af stk. 3, skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den kan til enhver tid trækkes tilbage.

6. Medlemsstaterne sender Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret.

Artikel 9

Revision

1. Senest den 28. marts 2014 udarbejder Kommissionen en rapport ud fra de oplysninger, den har modtaget fra medlemsstaterne i henhold til artikel 8, stk. 6.

2. På grundlag af den i stk. 1 nævnte rapport vurderer Rådet:

a) i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse, og

b) anvendelsen af denne rammeafgørelse.

3. Den i stk. 1 nævnte rapport ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 2009.

På Rådets vegne

I. LANGER

Formand